

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 42454

гр. София, 27.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА

като разгледа докладваното от ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20231110135220 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 130 от ГПК.

Постъпила е Искова молба вх. №180593/2023 г., наречена "жалба" на Е. Д. М. срещу Върховен касационен съд, с която претендира по реда на чл. 2в от ЗОДОВД заплащане на сумата 20 хил. лв. за период на увреждане 14.06.2023-26.06.2023 г., за което са изложени фактически твърдения, че противоправното поведение на ответника се изразява в нарушение на правото на ЕС -връщане на жалба на ищеца до ВКС по н.д. №1018/2019 г. по описа на ВКС за изменение на мярка за неотклонение в по- лека, защото е незаконно задържано лице поради осъждането му по непредявени обвинения.

Ищецът е депозирал Искова молба вх. №180592/2023 г., по която е образувано гр. дело №35218/2023 г., както и Искова молба вх. №180591/2023 г., по което е образувано гр. дело №35217/2023 г., като видно от служебна справка в ЕИСС делата са съединени за общо разглеждане; като предмет на същите е отново осъдителна претенция срещу ВКС, с която предявява осъдителни искове по реда на чл. 2в от ЗОДОВД, за което са изложени фактически твърдения, че противоправното поведение на ответника се изразява в нарушение на правото на ЕС -връщане на жалба на ищеца до ВКС по н.д. №1018/2019 г. по описа на ВКС с доводи, че е незаконно задържано лице и претендира освобождаване, чрез осъждане по непредявени обвинения.

Съдът, като взе предвид изложеното, приема, че са налице предпоставките на чл. 126, ал. 1 от ГПК и настоящото производство, като по-късно заведено, следва да бъде прекратено, доколкото е установена забрана за едновременно разглеждане от съда на две дела, които имат идентични страни и спорен предмет и в рамките на които се търси идентична съдебна защита. Установява се, че преди депозиране на исковата молба, по която настоящото производство е образувано, ищецът е предявил идентични искиви претенции по страни и предмет. Исковите са предявени срещу един и същ ответник, в обстоятелствената част на исковите молби се визира едно и също основание на претенцията – отказ да разгледа

подадена от Е. Д. М. жалба с правно основание чл. 416, ал. 8 НПК. В исковите молби формално са посочени други периоди, суми или жалби, но ищецът при всички претендира обезщетение за отказ да се разгледа негова жалба с идентично искане до ВКС по едно и също н.д. №1018/2019 г. по описа на ВКС с доводи, че е незаконно задържано лице и претендира освобождаване, защото е осъден по непредявени обвинения. Съобразно принципа за присъждане на генерално (интегрално) обезщетение за неимуществени вреди, то и посочването от страна на ищеца на период, за който претендира такова обезщетение, не е индивидуализиращ претенцията му белег. В този смисъл е Определение № 2128/13.07.2023 г. по к.ч.гр.д. № 2471/2023 г. по описа на ВКС, III ГО, постановено по идентичен на настоящия случай, и Определение № 3186 от 25.10.2023 г., постановено по ч.гр.д. № 4288/2023 г. по описа на ВКС, IV ГО, с които се приема, че разликата в номерата на жалбите не променя извода, тъй като те са с едно и също съдържание. Фактическото основание на исковите молби е напълно идентично, както и претенциите (петитумите). Входирането на едни и същи молби, вкл. в един и същи ден, с едно и също съдържание, не обосновава извод, че евентуалното бездействие по тях от страна на ответника поражда различни вземания за обезвреда в полза на ищеца. Нещо повече, съдът приема, че начинът по който ищецът упражнява правото на иск граничи с хипотезата на чл. 3 от ГПК и не следва да бъде толерирано, тъй като не е в интерес на правосъдието. В допълнение следва да се отбележи, че не може да бъде предмет на проверка законосъобразността на съответния акт на ВКС и гражданският съд в настоящото производство не е властен да извърши преценка по правилността на постановения акт, от което процесуално действие на органа на съдебна власт в изпълнение на правомощията си, ищцът извежда субективното материално право.

Искането по чл. 95 от ГПК на ищеца за предоставяне на правна помощ от вида процесуално представителство следва да се остави без уважение, на основание чл. 24, ал. 2 от ЗПП, съгласно която разпоредба правна помощ не се предоставя, когато претенцията е очевидно неоснователна, необоснована или недопустима. Ето защо, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. дело №35220/2023 г. по описа на СРС.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба по чл. 95 от ГПК за предоставяне на правна помощ на ищеца Е. Д. М., обективирана в искова молба, наречена "жалба", по която е образувано гр. дело №35220/2023 г. по описа на СРС.

Определението може да се обжалва пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му.

Препис от определението да се връчи на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____